

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19945/2024
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Јанковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Новица Стефановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1198/23 од 26.10.2023. године, у седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1198/23 од 26.10.2023. године у одбијајућем делу става трећег изреке, алинеја прва у погледу одлуке о законској затезној камати и одлуци о трошковима поступка (став 5. изреке).

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 19989/2021 од 15.12.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати новчано потраживање на име извршених адвокатских услуга по рачуну број 8/2016 од 21.06.2016. године у износу од 194.000,00 динара са законском затезном каматом од 21.06.2016. године до исплате, док је до траженог износа од 370.100,00 динара тужбени захтев одбијен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 73.941,00 динар.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1198/23 од 26.10.2023. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, укинута је у целисти решење о извршењу Основног суда у Нишу ИИВ 318/17 од 04.04.2017. године. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга за пружене адвокатске услуге у предмету П 1795/14 исплати 23.100,00 динара на име уговорене награде за рад адвоката, док је захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 21.06.2016. године одбијен (алинеја прва), затим у предмету П 11000/15 износ од 55.000,00 динара на име уговорене награде за рад адвоката 20.000,00 динара, као и на име пружања адвокатских услуга 35.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.06.2016. године до исплате, док је захтев одбијен преко досуђеног износа на име дуга од 55.000,00 динара

до траженог износа од 62.000,00 динара са законском затезном каматом од 21.06.2016. године до исплате, као и на име законске затезне камате на досуђени износ од 20.000,00 динара од 21.06.2016. године до исплате и законске затезне камате на досуђени износ од 35.000,00 динара за период од 21.06.2016. године до 24.06.2016. године (алинеја друга), затим у предмету К 861/14 износ од 105.000,00 динара на име одбране и састава жалбе са законском затезном каматом од 25.06.2016. године, док је преко досуђеног за законску затезну камату за период од 21.06.2016. године до 24.06.2016. године тужбени захтев одбијен (алинеја трећа). Ставом четртим изреке, тужба тужиоца је повучена за износ од 190.100,00 динара до 370.100,00 динара, укупно за 180.000,00 динара. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у одбијајућем делу става трећег изреке, алинеја прва у погледу одлуке о законској затезној камати и одлуци о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према одредби члана 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу наведеног члана 28. ЗПП, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одбијајућег дела одлуке о камати на главни дуг и на одлуку о трошковима поступка, дакле против дела пресуде којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца које не чини његово главно потраживање, па је ревизија тужиоца недозвољена. Ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП (другостепени суд је укинуо првостепену пресуду и одлучио о захтевима) јер се побија одлука о камати као споредном потраживању и

одлуци о трошковима поступка (Закључак Врховног касационог суда о дозвољености ревизије од 03.03. и 10.03. 2015. године).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**